

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑΘ
Αριθμός Αδειας
3886

ΚΩΔΙΚΟΣ: 013997

Η ΚΕΡΑΣΙΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ — ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 8 - 105 59 ΑΘΗΝΑ — ΤΗΛ. 210 3234288 - FAX: 210 3232504

ΕΤΟΣ 21ο

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 117

ΙΟΥΝΙΟΣ-ΙΟΥΛΙΟΣ-ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2013

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ € 0,29

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

Παρά τις δύσκολες ημέρες που δοκιμάζουν όλοι σχεδόν οι Έλληνες, οι χωριανοί μας δεν παρέλειψαν να επισκεφθούν την Κερασιά και να λάβουν μέρος στις τελετές, τις θείες λειτουργίες και κατά κύριο λόγο, στο πανηγύρι της 15ης Αυγούστου 2013.

Τις πρωινές ώρες της 15ης Αυγούστου, ημέρα της Μεγάλης εορτής της Παναγίας, τελέστηκε πανηγυρική λειτουργία στο ομώνυμο εκκλησάκι στην

Πάδη με τη συμμετοχή όλων των ευρεθέντων Κερασιωτών στο χωριό και κατοίκων του Κριατσίου και του Ψηλού Χωριού.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας έγιναν οι αγώνες της νεολαίας μας στην Πάδη, με την επίβλεψη μελών του Δ.Σ. του Συλλόγου και αργά το βράδυ

στην πλατεία απονεμήθηκαν τα βραβεία στους πρωτεύσαντες.

Η πανηγυρική τελετή έγινε στην πλατεία του χωριού με τη συμμετοχή ενός πλήθους ατόμων,

συγχωριανών και επισκεπτών. Τα φαγητά και τα ποτά ήταν πλούσια, αλλά οι χορευτές πλιγάριθμοι.

Θείες λειτουργίες έγιναν επίσης τόσο στην Αγία Κυριακή, στην κεντρική εκκλησία του χωριού, την 29η Αυγούστου αντί στον Άι Γιάννη, επειδή η οροφή του βρισκόταν σε κακή κατάσταση, καθώς και στο εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής.

Τις απογευματινές ώρες της 20ής Αυγούστου

πραγματοποιήθηκε η Εορτή της Πατάτας, με τη συμμετοχή των Κερασιωτών, φίλων και αρκετών επισκεπτών από τα γειτονικά χωριά.

Το Σάββατο της 17ης Αυγούστου, κατά την τέλεση της εορτής του Ανταμώματος στου Πρατά το Λάκκο, συμμετείχε το χορευτικό μας συγκρότητα,

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Εορτασμός της 28ης Οκτωβρίου 1940

Σύσσωμος ο Ελληνικός λαός θα εορτάσει την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940, στην πρωτεύουσα, σε κάθε πόλη και κωμόπολη, αλλά και σε όλα τα χωριά, ακόμα και στους πιο μικρούς οικισμούς. Την ημέρα αυτή, θα ανυψωθούν οι σημαίες του έθνους, θα γίνουν σε όλες τις εκκλησίες μνημόσυνα και ομιλητές θα αναφέρουν στα πλήθη τα συμβάντα της ημέρας αυτής και τα όσα αξέχαστα, τολμηρά και πανάξια συνέβησαν από την ημέρα αυτή και μετά.

Με άλλα λόγια, ο Ελληνικός λαός θα δοξάσει και θα τιμήσει τα παλικάρια εκείνα τα οποία ανεδείχθησαν όχι μόνον άξιοι και πραγματικοί Έλληνες, αλλά πανάξιοι πολεμιστές και αληθινοί ήρωες. Το καθήκον μάς καλεί να γνωρίσουμε τη μέγιστη προσφορά τους και να καταθέσουμε τιμητικά στεφάνια στα ηρώα εκείνα που αναπαύονται τα μαρτυρικά σώματα τους. Η πράξη μας αυτή θα είναι άξια τιμής προς τα παλικάρια μας που πολέμησαν με αξιοσύνη και ηρωισμό πάνω στα ηπειρωτικά βουνά και στα άγρια φαράγγια της Πίνδου και με την μέγιστη αυτή προσφορά τους ανέβασαν το κύρος της πατρίδος μας σε κάθε γωνιά της οικουμένης. Και ακόμα και κατά κύριο λόγο οι πολεμιστές μας αυτοί υπήρξαν άξιοι πολεμιστές και άξιοι απόγονοι των Μαραθωνομάχων και των Σαλαμινομάχων και όλων των οπλαρχηγών και αγωνιστών κατά των επαναστασης του 1821.

Τόσο μεγάλη ήταν η ανδρεία των Ελλήνων και τόσο ισχυρό το πείσμα τους στον πόλεμο αυτόν, που ανάγκασε και αυτόν τον ισχυρό και κραταύτατο μονάρχη της εποχής εκείνης, τον Χίτλερ, να υποκλίθει και να εκφρασθεί ως εξής: «Χάριν της ιστορικής δικαιοισύνης είμαι υποχρεωμένος να διαπιστώσω ότι εκ των αντιπάλων οι οποίοι μας αντιμετώπισαν, ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με παράτολμο θάρρος και υψηστή περιφρόνηση προς το θάνατο».

Τα λόγια, και μόνον αυτά, του ισχυροτέρου την εποχή εκείνη αρχηγού, που το κράτος του διέθετε τη μεγαλύτερη στρατιωτική δύναμη με τη οποία προξένησε μεγάλες καταστροφές και θηριώδεις εκδικήσεις, αποδεικνύουν τη γενναιότητα, το θάρρος και τις θυσίες των Ελλήνων αγωνιστών.

Το τόλμημα των Ελλήνων αγωνιστών του 1940, να αντισταθούν στις κραταιές δυνάμεις της Γερμανίας και πολλοί από αυτούς να θυσιάσουν τη ζωή τους υπέρ των βωμών και εστιών, μας υποχρεώνει όχι μόνο να εορτάζουμε και να τούς τιμούμε με λόγους, πράγμα που και αυτά είναι απαραίτητα να γίνονται, αλλά κυρίως να καταστούμε όμοιοι με αυτούς και να επιδείξουμε, όταν η πατρίδα μας χρειαστεί, τη ίδια γενναιότητα, το ίδιο ηρωισμό, την ίδια ενότητα και την ίδια ομοψυχία.

ΠΕΝΘΗ**Αναστασία Γκάνου**

Η Αναστασία Γκάνου, το γένος Χάρου, μια αξιαγάπητη, χαρούμενη και αξιοπρεπής κυρία της Κερασιάς, απεβίωσε στην Αθήνα όπου διέμενε, στις 21.8.2013. Η κηδεία της έγινε στην κεντρική εκκλησία του Αμαρουσίου, ανάμεσα σε στενούς συγγενείς και φίλους και στη συνέχεια η σορός της εναποτέθηκε στο κοιμητήριο Αμαρουσίου.

Η Αναστασία γεννήθηκε στην Κερασιά σ' αυτό το πανέμορφο χωριό, στο οποίο και παρέμεινε για πολλά χρόνια. Εκεί τελείωσε το Δημοτικό σχολείο και εκεί μεγάλωσε ανάμεσα στα άλλα μέλη της οικογένειάς της. Εκεί έλαβε μέρος, ως κυρία πλέον, σε χορούς και πανηγύρια, γάμους και αρραβώνες και σε κάθε είδους φιλικές εκδηλώσεις σε συγγενικά και φιλικά της σπίτια.

Εκτός των άλλων, η Αναστασία διέθετε ισχυρές σωματικές δυνάμεις, εργάζόταν καθημερινά με μεγάλη απόδοση και τηρούσε σε τέλεια κατάσταση το νοικοκυριό

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ»
ΤΡΙΜΗΝΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ ΔΩΡΙΔΑΣ

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΕΡΑΣΙΩΤΩΝ
ΔΩΡΙΔΑΣ
Αριστείδου 8 - 105 59 Αθήνα
Τηλ. 210 3234288
Fax: 210 3232504

Εκδότης-Διευθυντής
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Κανδάνου 3 - 115 26 Αθήνα
Τηλ. 210 6927920

Συντάσσεται
από Τριμελή Επιτροπή
Βασίλειος Αλεξόπουλος
Ιωάννης Δημάκας
Φώτης Βρέττας

Επιμέλεια Έκδοσης
Φώτης Βρέττας
E-mail: fotisvrettas@gmail.com

Φωτοστοιχειοθεσία
Σώτος Μάγγος
Ακαδήμου 17 - 104 36 Αθήνα
Τηλ./Fax: 210 5236330
E-mail: msotos@otenet.gr

Ευάγγελος Ευαγγελόπουλος

Ο **Ευάγγελος Ευαγγελόπουλος**, ένας άξιος και αξιοπρεπής δάσκαλος της Κερασιάς, απεβίωσε στις 15.6.2013 στο Πέραμα Αττικής, όπου διέμενε με την οικογένειά του. Η κηδεία του έγινε στο κοιμητήριο του Περάματος με τη συμμετοχή των μελών της οικογένειάς του, των στενών συγγενών του και πολλών συναδέλφων και φίλων του.

Ο Βαγγέλης γεννήθηκε στην Κερασιά το έτος 1932 και παρέμεινε στο χωριό από της γεννήσεώς του μέχρι του πέρατος του Δημοτικού σχολείου. Υπήρξε καλός μαθητής, φρόνιμος και αποδοτικός. Στη διάρκεια της παραμονής του στο χωριό συμμετείχε σε διάφορα παιχνίδια με τα άλλα παιδιά και σε οισμένες περιπτώσεις αναλάμβανε και το πέρας ελαφρών εργασιών της πολυμελούς οικογένειάς του.

Μετά από όλα αυτά, η οικογένεια εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου τα παιδιά πρωθήθηκαν σε σπουδές, αποκαταστάθηκαν κοινωνικά, δημιούργησαν οικογένειες και τα γεννηθέντα τέκνα τους έγιναν το καμάρι και η ευτυχία της γιαγιάς πλέον, Αναστασίας.

Η Αναστασία υπήρξε μια εξαιρετή και γνήσια Κερασιώτισσα. Το χαμόγελο δεν έλειπε από τα χείλη της, Έζησε μέσα στον κόσμο της με ευγένεια, ακεραιότητα και καλωσύνη, αφήνοντας σε συγγενείς και φίλους, συγχωριανούς και γνώιμους, ένα από τα καλύτερα, της Κερασιάς, ονόματα.

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ» και το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζουν τα θεομά τους συλλυπητήρια στα παιδιά και τα εγγόνια της και εύχονται να είναι ελαφρό το χώμα της Αττικής που τη σκέπασε.

ΓΑΜΟΣ - ΒΑΠΤΙΣΗ

Η Γεωργία Ράπτη, κόρη του Γιάννη και της Πόπης Ράπτη, και ο Γιώργος Παραμέζιογλου, παντρεύτηκαν στις 22 Σεπτέμβρη. Μετά το γάμο ακολούθησε η βάπτιση της κόρης τους, στην οποία δόθηκε το όνομα **Πηνελόπη**. Ο γάμος, η βάπτιση και το γλέντι έγιναν στο κτήμα Αριάδνη στην Βαρυμπόμπη.

ΒΑΠΤΙΣΗ

Στην Σκόπελο στις 31 Αυγούστου, στον ιερό ναό Γεννήσεως του Χριστού, ο **Τάσος** και η **Ελένη Κοσμά**, βάφτισαν το γιο τους και του έδωσαν το όνομα **Κωνσταντίνος**.

σεις στην Παιδαγωγική Ακαδημία Λαμίας και μετά δύο έτη απέκτησε το πτυχίο του δασκάλου, πρόγμα το οποίο θα εξασφάλιζε το μέλλον της ζωής του, όπως και πραγματικά έγινε.

Στη συνέχεια εκπλήρωσε τις στρατιωτικές του υποχρεώσεις ως ένας καλός και φρόνιμος στρατιώτης και μετά το πέρας της υποχρεώσεως αυτής διορίστηκε ως δάσκαλος στο προσφιλές χωριό του, στο οποίο εδίδαξε με πλήρη απόδοση δύο συνεχή διδακτικά έτη.

Κατόπιν μετατέθηκε σε άλλα σχολεία και εδίδαξε τα υπόλοιπα χρόνια του σε σχολεία του Νομού Βοιωτίας και του Νομού Αττικής. Στα σχολεία αυτά τού δόθηκε η ευκαιρία να επεκτείνει τις γνώσεις του και κυρίως όταν βρέθηκε στο Νομό Αττικής.

Έτσι, με τη σειρά εφότησε: Στην Πάντειο Ανωτάτη Σχολή Πολιτικών Επιστημών, στο Διδασκαλείο του Πανεπιστημίου Αθηνών και στη μετελπαίδευση εσωτερικού στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο.

Κατόπιν και των σπουδών του αυτών εργάσθηκε ως Διευθυντής σχολείων και ως Προϊστάμενος Γραφείου Εκπαίδευσης.

Στο σημείο αυτό προσθέτουμε ότι ο Βαγγέλης εγκατέλειψε το Λιδωρίκι και εφοίτησε στο Γυμνάσιο Ναυπάκτου, από το οποίο έλαβε το απολυτήριο με υψηλή βαθμολογία και άριστη διαγωγή.

Στη συνέχεια έδωσε εξετά-

Ευθύμιος Κατσόγιαννος (1921-2013)

συζύγου του Ασπασίας.

Ο **Ευθύμιος Κατσόγιαννος**, γεννήθηκε στην Πενταγιού Δωρίδος. Εκεί τελείωσε το Δημοτικό σχολείο και εκεί πέρασε την παιδική και νεανική του ηλικία. Εκεί, ανάμεσα στην οικογένειά του, υπήρξε για μερικά χρόνια εξαιρετικός βοηθός σε κάθε είδους εργασία που είχε να κάνει κυρίως με τη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Κατά τη διάρκεια της Γεωργιανής κατοχής παντρεύτηκε την κατά πάντα εργατική και καλή Κερασιώτισσα, Ασπασία Θεοχάρη και από την ημέρα του γάμου του και ο ίδιος έγινε μόνιμος Κερασιώτης.

Μαζί με την εξαίρετη και δυναμική σύζυγό του, δημιούργησε μια σωστή οικογένεια από την οποία προήλθε μια κόρη, η Κατίνα, την οποία μαζί και οι δύο γονείς την αγάπησαν, την προστά-

τευσαν, φρόντισαν την υγεία της, την καλή διατροφή της, την εκπαίδευσή της και την οδήγησαν στο δρόμο της αρετής και της αλήθειας. Θέλοντας να της δώσουν μια ανώτερη και προοδευτικότερη παιδεία, την έστειλαν στην Αθήνα, όπου και εύχονται να είναι ελαφρό το χώμα του Περάματος που τον σκέπασε.

Αιωνία του η μνήμη!

«Η ΚΕΡΑΣΙΑ» και το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζουν τα θεομά τους συλλυπητήρια στα παιδιά και τη γυναίκα του, των κατοίκων της Κερασιάς και τέλος, με την ευλογία του Θεού.

Ο Ευθύμιος βοηθούσε με κάθε τρόπο την καινούργια της ζωής τους. (Συνέχεια στη σελ. 3)

Φθινόπωρο

Πέφτουν τα φύλλα απ' τα κλαριά
χλωμά, κιτρινισμένα
και στην ανέμη του βοριά
στρέφονται μαραμένα.

Η χλωροπράσινη στολή
της γης πια δε φυτρώνει
και η ψυχή αναπολεί
τα λούλουδα, τ' αηδονί!

Τα σύννεφα στον ουρανό,
Ενώνονται, μαυρίζουν
και αστραπές απ' το βουνό
βροντούνε, μπουμπουνίζουν.

Της θάλασσας τα αλμυρά,
κύματα που αφρίζουν,
φρικιούν στις πνεύσεις του βοριά
λυσσομανούν, ασπρίζουν.

Τόποι παντού νεκρώνονται,
θάλασσες κυματίζουν,
ανέμοι αναστατώνονται
κόσμοι πολλοί δακρύζουν.

B.A.**Φθινόπωρο**

Φθινόπωρο! Θλιμένη της βροχής η φλυαρία.
Μιά συννεφιά μουντή,
κι ολόγυμνα των δέντρων τα κλαδιά,
Πονετικά μονολογεί η γιαγιά μια ιστορία,
καθώς στο κρυστάλλι γυαλ
φαγκρίζουν τ' ασπρά της μαλλιά.

Φθινόπωρο! Δαρμένο στη βροχή κάποιο σπουργίτι
τα τζάμια μανικά χτυπάει,
που 'ναι κλειστά - κατακλειστά,
λες και θυμήθηκε κάποια γερόντισσα που πλήττει,
έρημη, μοναχικά,
στου φθινοπώρου τ' άνθισμα κοντά.

Φθινόπωρο! Κι ακόμα θα 'ρθουνε βαρυχειμώνες,
με τόση παγωνιά,
μονολογεί με δάκρυα η γιαγιά!
Κι άραγε θα 'ρχεται κάποιο πουλί στους παγετώνες,
τα τζάμια να χτυπά,
και να μου κάνει λίγη συντροφιά;

B.A.

**1. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΗ
«ΑΠΟ ΤΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΕΝΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΥ
Σελίδες από τη ζωή και την εκπαίδευση
στη διαδρομή του 20ού αιώνα»**

**2. ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΚΩΝ. ΜΑΘΙΟΥΣ-ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
«ΤΟ ΞΕΡΙΖΩΜΑ»**

Διατίθενται από τό Σύλλογο Κερασιωτών
Πληροφορίες στα τηλέφωνα
210 6927920 - 210 3234288 - 210 2580608

Το αντίτιμο προσφέρεται
για την ενίσχυση του ταμείου του Συλλόγου

Ευθύμιος Κατσόγιαννος

(Συνέχεια από τη σελ. 2)

οικογένεια και προτάντων έδινε τα πάντα στα δύο αγγελικά εγγονάκια του. Ο ίδιος και η γυναίκα του παρέμειναν από την ημέρα του γάμου τους στην Κερασιά 50 περίπου χρόνια και κατόπιν, λόγω γήρατος και ασθενειών, εγκαταστάθηκαν στην Αθήνα και διέμεναν μαζί με την κόρη τους, το σύζυγό της και τα εγγονάκια τους.

Ο Ευθύμιος, σε όλη τη διάρκεια της παραμονής του στην Κερασιά, υπήρξε ένας εξαιρετος φίλος των Κερασιωτών. Η συμπεριφορά του και οι καλοί του τρόποι προς τους κατοίκους, η εργατικότητα και ο στενός σύνδεσμος

με γυναίκες και άνδρες, με μικρούς και μεγάλους, του έδωσαν την ευκαιρία να γίνει Πρόεδρος της Κοινότητας για μια ολόκληρη τετραετία και από τη θέση του αυτή προέβη στην κατασκευή διαφόρων έργων στο χωριό, τα οποία διευκόλυναν σε πολλές περιπτώσεις, τους κατοίκους.

Ακόμα, ο Ευθύμιος βοήθησε σημαντικά το Σύλλογο της Κερασιάς και υπήρξε και ένας από τους πρωτεργάτες για την ανέγερση του καινούργιου Ιερού Ναού του χωριού μας και σε πολλές περιπτώσεις προσέφερε προς τον Ναό αυτόν κάποια χρηματικά ποσά, ανάλογα βέβαια με τις δυνάμεις του.

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΟΜΑΛΙΑ**Στη μνήμη του Αντώνη Ζούκου**

Είναι Αύγουστος του 1959. Κάμποσοι απ' το χωριό συνενοθήκαμε να πάμε εκδρομή στην Ομαλία. Ορίστηκε η μέρα και η ώρα αναχώρησης στις 4 το πρωί. Όμως εκείνη τη μέρα έπιασε βροχή το απόγευμα και συνεχίστηκε τη νύχτα. Ήστη η εκδρομή ματαιώθηκε. Προς λύπη κάποιων δεν δόθηκε συνέχεια. Αυτός που την επιθυμούσε περισσότερο ήταν ο Αντώνης Ζούκος. Με πλησίασε, λοιπόν, ύστερα από δύο τρεις μέρες και μου πρότεινε, αν δεν βρούμε άλλους, εν ανάγκη να πάμε οι δύο μας. Πρόθυμος βρέθηκε ο Βαγγέλης Μακρής, καλός για παρέα, πάντα με το χιούμορ και διασκεδαστικός. Πρέπει να σημειώσω εδώ πως, αν και ο Αντώνης ήταν γείτονας και πάντα μου φερόταν καλά, εγώ λόγω διαφοράς ηλικίας και από σεβασμό δεν είχα οικειότητα μαζί του, ούτε τότε τον γνώριζα καλά.

Ξεκινήσαμε πριν από τις 5 το πρωί κι οι τρεις με τα σακκούλια μας κι εγώ κι ο Βαγγέλης και με τις γλίτσες μας. Περάσαμε τις Λακκούλες και φτάσαμε στη βρύση του Παπαχαράλαμπου. Καθή-

σαμε. Ο Αντώνης ρώτησε κάτι για τη Λούζα και για τις λογγές κάτω στη ρεματιά κι εγώ τότε θυμήθηκα τη μεγάλη πυρκαγιά που ξέσπασε το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου του 1948 στη δίνη του εμφυλίου, όταν αυτοί έλειπαν απ' το χωριό. Η Τσιγαροθανάσω στη λογγά της, που ήταν στο ρέμα κάτω από τη Λούζα, είχε ανάψει φωτιά για τ' ασβούρια. Ένα απογευματάκι πήρε φωτιά το δάσος, υψώθηκαν φλόγες και καπνοί και η φωτιά πολύ γρήγορα έφτασε μέχρι το δρόμο και σταμάτησε. Οι λίγοι άνθρωποι που υπήρχαν στο χωριό πετάχτηκαν από τα σπίτια τους ανήσυχοι. Οι φλόγες στην Αγκορτσιά ήταν τόσο ψηλές που παραλίγο να γλείψουν τα Κρυφοκάλυφα. Τα Κρυφοκάλυβα είναι πίσω από το σπίτι του Κακομήτρου κάτω στην απόμερη πλαγιά. Εκεί οι Σουρουστιώτες την Τουρκοκρατία και κατά την Επανάσταση κρύβονταν ή έκρυβαν τα γεννήματά τους σε περίπτωση κινδύνου.

Κατεβήκαμε στου Καρύμπαλη και ο Αντώνης διερωτήθηκε για το ποιος ήταν. Σε δλη τη δια-

δρομή ρωτούσε ή ελεγε κάτι σχετικό με τα παλιά. Ανεβήκαμε στο Βλαχοβούνι και πήραμε το δρόμο που οδηγεί στα Οτζάνια. Ήταν ακόμα πρώιμη στη σκιά και ακούγαμε το νερό που κατέβαινε με παφλασμό στο ρέμα. Αφού περάσαμε το Κερασόρρεμα, πήραμε τον καταανήφορο και φτάσαμε στην Αγία Παρασκευή. Στον ανήφορο, ενώ ο Βαγγέλης αγκομαχούσε, ο Αντώνης βράδιζε άνετα και σταθερά. Ήταν συνηθισμένος στο περπάτημα. Δεν νομίζω ότι υπήρχε άλλος χωριανός που περπατούσε τα καλοκαίρια στο χωριό όσο ο Αντώνης.

Συνεχίσαμε το δρόμο μας με τη συμφωνία να φάμε στης Βλάχας τη βρύση. Παρά τις προειδοποιήσεις και τις παρατηρήσεις του Βαγγέλη, εγώ κι ο Αντώνης δύλιο και βράζαμε το χέρι στο σακκούλι. Περάσαμε τα Σκλήθρα και μπήκαμε στο δάσος στο δρόμο προς την Ομαλία. Από εδώ και στο εξής μέχρι το βράδυ μάς συνόδευε το κελάδημα του τσώνη. Αφήσαμε τη βρύση της Βλάχας,

(Συνέχεια στη σελ. 4)

Προσφορές και ενισχύσεις προς το Σύλλογο

Για τους σκοπούς του Συλλόγου και την έκδοση της εφημερίδας:

Αναγνωστόπουλος Παύλος 50 €
Τσαμαδιάς Νικόλαος 10 €
Γκάνος Κωνσταντίνος 20 €
Αλεξόπουλος Γεώργιος 150 €
Κοτσώνης Βασίλειος 10 €
Σαμόλης Παναγιώτης 20 €
Υφαντή Νίτσα 20 €
Κουτσογιάννης Χαράλ. (δωρίζει στο σύλ.) 50 €

Δωρεές εις μνήμην:

Γκάνος Βασίλειος, εις μνήμην της μητέρας του Αναστασίας 30 €
Χάρος Ελένη-Λιάκου, εις μνήμην της αδελφής της Βάσως 50 €
Ευαγγελόπουλος Σπύρος, εις μνήμην του αδελφού του Ευάγγελου 150 €
Χάρος Κων/να, εις μνήμην του συζύγου Κων/νου, των γονέων και αδελφών 50 €
Αξιώτης Τριαντάφυλλος και Χάρος Δήμητρα, εις μνήμην του πατέρα τους Κωνσταντίνου 30 €
Χάρος Γαρυφαλιά, εις μνήμην του πατέρα της Κωνσταντίνου 30 €
Αρδασκέλα Ειρήνη, εις μνήμην της Αθανασίας Μακρή-Ιωαννίδη 100 €

μνήμην του πατέρα της Γεωργίου 50 €
Η οικογένεια Πολυξένης Αδρασκέλα εις μνήμην του Αντωνίου Ζούκου προσφέρει στο σύλλογο για τον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου 200 €
Αλεξόπουλος Τριαντάφ. του Γεωργίου, εις μνήμην των γονέων του και του αδελφού του Αλεξίου 50 €
Γεωργία Σπηλιοπούλου, εις μνήμην του Αντωνίου Β. Ζούκου προσφέρει στην εφημερίδα μας 50 €
Ιωαννίδης Γεώργιος και Ελένη εις μνήμην της μητέρας τους Αθανασίας Μακρή-Ιωαννίδη 100 €

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Αγαπητοί φίλοι
Μην ξεχνάτε να ενισχύετε τον Σύλλογο και την εφημερίδα μας.
Μην αφήσουμε να σθήσει αυτή η φωνή της Κερασιάς, που ενώνει όλους τους χωριανούς.
Πιστεύουμε ότι έκαστος μπορεί να προσφέρει όχι πολλά, αλλά λίγα.

ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΚΑΙ ΆΛΛΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

ντυμένο με παραδοσιακές στολές. Αγόρια και κορίτσια έσυραν τους λεβέντικους χορούς μας και καταχειροκροτήθηκαν από όλους τους εκεί συγκεντρωθέντες.

Την επίβλεψη του χορευτικού είχε

η Γεν. Γραμματέας του Συλλόγου Βίκου Αντωνοπούλου.

Με την άδεια του ιερέως του χωριού μας έγινε καθαρισμός της αίθουσας του σχολείου και διαμορφώθηκε ο χώρος με φωτογραφίες και κάδρα.

Από τις 18 έως τις 22 Αυγούστου, με πρωτοβουλία των κυριών της Κερασιάς και τη συμμετοχή της νεολαίας μας, έγιναν εκδρομές σε τοπία και χωριά, τα οποία γειτνιάζουν με το

χωριό μας και έχουν ως εξής:

1. Εκδρομή στο Βλαχοβούνι. Στο χώρο της περιοχής αυτής υπάρχουν πολλά νερά και παλαιότερα καλλιεργούσαν πολλά χωράφια με πολλές αποδόσεις. Στον ίδιο χώρο υπάρχει

Τηλεφωνικός Κατάλογος

Πέρασαν περίπου 25 χρόνια από τότε που ο Σύλλογος είχε εκδόσει ένα Τεύχος-Τηλεφωνικό Κατάλογο, εμπλουτισμένο με οικογενειακά στοιχεία.

Το τεύχος αυτό κατά γενική ομολογία φάνηκε πολύ χρήσιμο και, κατά κάποιο τρόπο αποτέλεσε συνδετικό κρίκο μεταξύ των συγχωριανών.

Από τότε πολλά άλλαξαν...

Ο Σύλλογος κάνει μια προσπάθεια συγκέντρωσης στοιχείων, προκειμένου να ανανεώσει και να εμπλουτίσει αυτόν τον κατάλογο.

Παρακαλούνται οι συγχωριανοί και φίλοι και οι έλκοντες την καταγωγή τους από την Κερασιά, να πληροφορήσουν το Σύλλογο με τα νέα τους στοιχεία, ονοματεπώνυμα, οικογενειακή κατάσταση, παιδιά, συζύγους, διευθύνσεις, τηλέφωνα, ηλεκτρονικές διευθύνσεις (e-mail).

σε κακή κατάσταση σήμερα, το εξοχικό εκκλησάκι της Παναγίας, το καλύτερο από όλα τα άλλα. Πιστεύουμε οι Κερασιώτες θα βρουν τον τρόπο και σε κάποια ευκαιρία θα ανακαίνισουν το εκκλησάκι αυτό.

2. Εκδρομή και φαγητό στη Μπού-

κουρη. Ο χώρος αυτός διακρίνεται για τά πολλά και δροσερά νερά του. Παλαιότερα υδρεύονταν από τα νερά αυτά όλα τα περιβόλια που βρίσκονταν εντός του χωριού. Ακόμη, στο χώρο αυτό στρώνονταν τραπέζια και μετά τα ωραία φαγητά άρχιζαν και διαρκούσαν μέχρι αργά το απόγευμα οι παραδοσιακοί χοροί μας.

3. Εκδρομές στο γειτονικό Κριάτοι, καθώς και στην Ελατόβρυση και στο Γρηγόρι. Τα δύο τελευταία χωριά γειτονεύουν με τα χωράφια της πλαιάς Κερασιάς.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 50 μ.

- 1) ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΗΜΗΤΡΟΥΚΑΣ
- 2) ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΓΙΑΛΑΜΑΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 100 μ.

- 1) ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΛΑΜΑΣ
- 2) ΓΑΡΥΦΑΛΙΑ ΔΗΜΗΤΡΟΥΚΑ
- 3) ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΒΡΕΤΤΑ

ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ 150 μ.

- 1) ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΤΣΙΜΠΙΔΗ
- 2) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
- 3) ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΚΥΤΑΛΟΔΡΟΜΙΑ

1η ΟΜΑΔΑ

- 1) ΤΣΙΜΠΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 2) ΤΣΙΜΠΙΔΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ
- 3) ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

2η ΟΜΑΔΑ

- 1) ΣΟΛΩΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 2) ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ
- 3) ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΙΑΛΑΜΑΣ

ΣΦΑΙΡΟΒΟΛΙΑ

- 1) ΤΣΙΜΠΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 2) ΣΟΛΩΜΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ,
- 3) ΤΣΙΜΠΙΔΗ ΚΑΤΕΡΙΝΑ

ΔΡΟΜΟΣ ΑΝΤΟΧΗΣ

- 1) ΤΣΙΜΠΙΔΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ
- 2) ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
- 3) ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΜΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΟΜΑΛΙΑ

(Συνέχεια από τη σελ. 3)

τους Αργαλειούς και, περνώντας δίπλα από τα σουρουστιώτικα στάλια, ανεβήκαμε στην Ομάλια και, τέλος, στο Νεραϊδάλων. Καθ' οδόν ξεπετάγονταν μπροστά μας με μεγάλο θόρυβο πέρδικες και περδικόπουλα.

Η απρόσφαιρα ήταν σχετικά καθαρή και η θέα από το Νεραϊδάλων εξαίσια: Γραμμένη Οξιά, Βελούχι, Καλλιακούδα, Χελιδόνα, Παναιτωλικό, Κράβαρα, Απόκουρο, Τριχωνίδα, Πατραϊκός κόλπος, Αγίο, Κορινθιακός, βουνά της Πελοποννήσου, Λιδορικίου, Βαρδούσια, Γκιώνα και στο βάθος αχνά ο Παρνασσός! Αφού χαρήκαμε το θέαμα, κατεβήκαμε στα στάλια την ώρα που ο Γρηγορίτες τελείωναν το άρμεγμα. (Εκείνη τη χρονιά δεν ήταν στην Ομάλια Σουρουστιώτες τοποπάνηδες). Οι άνθρωποι μάς καλοδέχτηκαν και μας φιλοξένησαν. Έβρασαν πρόβειο γάλα και μοσχοβόλησε ο τόπος, μυρωδιά από έλατο, κέδρο και από βρασμένο γάλα. Αφού τους ευχαριστήσαμε και τους αποχαιρετήσαμε, ξαπλώσαμε πιο πέρα στη σκιά και μας πήρε ο ύπνος. Κάποτε μας ξύπνησε ο Βαγγέλης με τα χωρατά του, λέγοντας πως είναι ώρα για το Μαυρονέρι.

Το Μαυρονέρι είναι πιηγή κάτω ακριβώς από το Νεραϊδάλων εκεί που τελειώνει το δάσος και αρχίζει το ξέλακκο. Ίσως είναι το καλύτερο σπό τα νερά της περιοχής μας. Πίναμε νερό, τρώγαμε, πίναμε, τρώγαμε και δεν χορτάναμε. Εκεί τελείωσαν οι προμήθειες του Αντώνη, χωρίς εμείς να το αντιληφθούμε. Φαίνεται πως είχε πάρει μαζί του λιγότερες απ' δι, τι εμείς.

Από το Μαυρονέρι κατεβήκαμε στον Χαρατσί, πήραμε το δρόμο στον κατήφορο μέσα από τη Λαπατόλακκα και φτάσαμε στα Γιούρτια, εκεί που ήταν η κούλια του Φαρμάκη. Εδώ ο Αντώνης μάς διηγήθηκε για το παλιό χωριό, τα σύδια, τον Αι-Γιώργη, το νεκροταφείο, για τους πρώτους αγοραστές της Κερασιάς, για τον Φαρμάκη. Με αφορμή αυτά τους διηγήθηκα κι εγώ: Την άνοιξη του 1894 στα Σκλήθρα από απαράδεκτη συμπεριφορά Αρτοτονού τσοπάνη και από απερισκεψία της γιαγιάς της μάνας μου από τον πατέρα της, σημειώθηκε αιματηρή ένοπλη συμπλοκή μεταξύ των Σουρουστιώτων και των διερχόμενων Αρτοτονών τσοπάνηδων. Ένας Αρτοτονός σκοτώθηκε κι ένας Σουρουστιώτης καταδίκαστηκε και πέθανε φυλακή. Οι άλλοι, φυγόδικοι και μη, ταλαιπωρήθηκαν για χρόνια στα δικαστήρια. Από τότε απαγορεύτηκε να περνάνε από την Κερασιά οι Αρτοτονοί, αλλά ήταν υποχρεωμένοι να ακολουθούν την κορυφογραμμή Χαρατσί, Πρατά Λάκκο, Λιά Δέντρα, Μελανά Λιθάρια.

Σε μικρή απόσταση από τα Γιούρτια, δεξιά στο δρόμο που οδηγεί μέσα από το δάσος στα Παλιοχώρια, υπάρχει τουρκικός τάφος.

Το καλοκαίρι του 1948, το πιο σάχημο του εμφυλίου, αρκετοί Κερασιώτες και Γρηγορίτες τα βράδυα έμειναν στην Κερασιά, γιατί νόμιζαν πως προστατεύονται από τη Χωροφυλακή

που ήταν μόνιμα εγκαταστημένη στην Ομάλια. Κι εγώ όλο το καλοκαίρι το πέρασα μόνος μου στα Σκλήθρα με τις δύο γελάδες μας. Ένα μεσημέρι χωροφύλακες με μεταγωγικά, μεταφέροντας από την Ομάλια εφόδια σε άλλους στον Άγιο Νικόλαο του χωριού μας, έπεισαν σε ενέδρα μικρής ομάδας ανταρτών στο ρέμα εκεί που αφήνει ο δρόμος τα Γιούρτια προς το χωριό. Ένας χωροφύλακας προπορεύόταν με το σκυλί του που τους αντιλήφθηκε εγκαίρως, Τραυματίστηκε ο προπορεύομενος χωροφύλακας, αλλά έτσι σώθηκαν οι άλλοι. Όσοι βρίσκονταν στα γύρω χωράφια, αναστατώθηκαν. Η ζωή όμως συνεχίζεται, αλλά με ανησυχία και χωρίς ζέρουμε αύριο τι θα ξημερώσει.

Σε λίγες μέρες, την ώρα που βασίλευε ο ήλιος, στον Άγιο Νικόλαο πάνω από το χωριό υψώθηκαν καπονί και φωτιές. Οι αντάρτες έκαιγαν τα καταλύματα που είχε εγκαταλείψει η Χωροφυλακή. Από την Ομάλια άρχισε να βάλλει ένας βαρύς όλμος. Τα βλήματα με θόρυβο περνούσαν ψηλά πάνω από τα κεφάλια μας. Ρίχτηκαν έξι και κανένα δεν έφτασε στον Άγιο Νικόλαο. Όλα έπεισαν δίπλα στο χωριό, στην Αχλαδιά και στα Βουλιάγματα. Δύο, ένα στην Αχλαδιά κι ένα στα Βουλιάγματα, δεν έσκασαν. Ακόμα, χωμένα, εκεί θα είναι.

Τον ίδιο χρόνο αρχές Σεπτεμβρίου ήρθ